

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

Comisia pentru constituționalitate

Comisia pentru agricultură, industrie alimentară și dezvoltare rurală

Nr.LXVIII/284/2021

Nr.XXIII/78/2021

RAPORT COMUN

asupra **Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar (L295/2020)**

În temeiul art.147 alin.(2) din Constituția României, republicată, în conformitate cu prevederile art.152 alin.(1) și (2) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare, **Comisia pentru constituționalitate și Comisia pentru agricultură, industrie alimentară și dezvoltare rurală**, prin adresa nr.**L295/2020** din 4 februarie 2021, **au fost sesizate** de către Biroul permanent al Senatului, **în vederea dezbaterii și elaborării raportului comun asupra Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr.846 din 18 noiembrie 2020.**

Legea are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr.160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, intervențiile legislative vizând alinierea legislației naționale din domeniu cu normele și exigențele europene în materie.

În ședința din 9 martie 2021, Comisia pentru constituționalitate și Comisia pentru agricultură, industrie alimentară și dezvoltare rurală **au hotărât, cu unanimitate de voturi, să adopte raport comun de respingere a legii trimise la promulgare.**

Curtea Constituțională, prin Decizia nr.846 din 18 noiembrie 2020, a admis obiecția de neconstituționalitate și **a constatat că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, este neconstituțională în ansamblul său.**

În motivarea sesizării de neconstituționalitate, Avocatul Poporului, autor al obiecției, susține că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind caracteristicile statului de drept și ale art. 1 alin. (5), în componenta sa privind principiul legalității și principiul securității raporturilor juridice, ale art. 45 privind libertatea economică și ale art. 135 alin. (1) referitor la principiile economiei de piață. Astfel, legea criticată impune unităților farmaceutice veterinare pentru comercializarea cu amănuntul obligații noi referitoare la condițiile de funcționare, comercializarea și administrarea produselor medicinale veterinare constând în obligativitatea desfășurării activității din cadrul farmaciilor veterinare și al punctelor farmaceutice veterinare exclusiv în prezența unui medic veterinar [art. I pct. 17 referitor la modificarea art. 37 alin. (3) din Legea nr. 160/1998], respectiv obligativitatea deținerii acționariatului majoritar și a majorității voturilor în cadrul adunării generale de către medici veterinari [art. I pct. 14 referitor la modificarea art. 28 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 160/1998].

Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a reținut următoarele:

- cu privire la exclusivitatea conferită medicilor veterinari de art. 4 lit. i) din Legea nr. 160/1998, prin Decizia nr. 511 din 4 iulie 2017, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 4 octombrie 2017, Curtea Constituțională a reținut că aceasta "este o expresie a prevederilor art. 35 alin. (1) și (2) din Constituție, potrivit cărora statul recunoaște dreptul oricărei persoane la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic și, în acest scop, trebuie să asigure cadrul legislativ pentru exercitarea acestui drept. Animalele pot fi privite ca o parte constitutivă a unui mediu înconjurător durabil și echilibrat ecologic, protecția acestora fiind încorporată în cadrul mai larg al asigurării condițiilor pentru menținerea unei naturi sănătoase, de care să beneficieze atât generațiile prezente, cât și cele viitoare" (Decizia nr. 511 din 4 iulie 2017, precitată, paragraful 14). Curtea a reținut că "activitățile pe care legiuitorul le dă în competența exclusivă a medicilor veterinari prezintă o importanță deosebită, având un impact direct asupra sănătății animalelor și indirect asupra celei a oamenilor. În considerarea acestor valori ce se urmărește a fi protejate, desfășurarea activităților date de lege în competența medicilor veterinari - inclusiv cea asupra căreia poartă critica de neconstituționalitate în cauza de față - necesită o pregătire teoretică și practică specială, pe care doar persoanele care au obținut diplomă de medic veterinar eliberată de o instituție de învățământ superior o pot dovedi. Absolvirea studiilor academice de medicină veterinară (învățământ universitar desfășurat pe parcursul a 6 ani) reprezintă o garanție pentru dobândirea cunoștințelor de specialitate care conturează un profesionist autentic, apt să acționeze cu responsabilitate și competență pentru prevenirea, combaterea și vindecarea bolilor animalelor. Stabilindu-se prin lege exclusivitatea medicului veterinar în domeniul comercializării și utilizării produselor biologice, antiparazitare de uz special și medicamentelor de uz veterinar, se conferă profesionalism actului medical-veterinar și se evită riscul ca o persoană lipsită de pregătire de specialitate să exercite competențe proprii unei profesii strict specializate, cu consecința periculoasă a posibilei comiteri a unor greșeli care să afecteze negativ sănătatea animalelor și, consecutiv, pe cea a

oamenilor" (paragraful 16). În consecință, Curtea a apreciat că "este justificat ca medicul veterinar să fie cel care să comercializeze produsele biologice, antiparazitare de uz special și medicamentele de uz veterinar, conștientizând responsabilitatea exercițiului actului medical specific, cunoscând necesitatea respectării anumitor scheme de tratament și importanța aprecierii corecte cu privire la compatibilitatea substanțelor active existente în anumite medicamente în cazul asocierilor de tratamente și având permanent în vedere prevenirea riscului accidentelor medicamentoase, în scopul asigurării deopotrivă a sănătății animalelor și a sănătății oamenilor";

- prin aplicarea noului act normativ, unitățile medical-veterinare care au fost înființate și funcționează în temeiul și cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare sunt puse în fața unei reglementări care le impune condiții de funcționare noi;
- pe de o parte, profesiunea de medic veterinar dobândește exclusivitate în domeniul comercializării cu amănuntul și al utilizării produselor medicinale veterinare, iar activitatea din cadrul farmaciilor veterinare și punctelor farmaceutice veterinare trebuie să se desfășoare exclusiv în prezența unui medic veterinar cu drept de liberă practică. Nerespectarea noilor condiții legale (nedovedirea angajării unui medic veterinar pe bază de contract individual de muncă) se sancționează contravențional cu amendă de 10.000 lei și cu suspendarea activității până la remedierea abaterii;
- pe de altă parte, de la data intrării în vigoare a noilor reglementări, toate unitățile medical-veterinare organizate ca societăți în baza Legii nr. 31/1990 au obligația să facă dovada deținerii acționariatului majoritar, precum și a majorității voturilor în cadrul adunării generale a societății de către un medic veterinar sau medici veterinari asociați;
- întrucât omisiunea de a reglementa norme tranzitorii vizează aplicarea noilor dispoziții cu privire la unitățile medical-veterinare înființate cu respectarea dispozițiilor legale, care funcționează cu respectarea cadrului legal în vigoare, viciul de neconstituționalitate se răsfrânge asupra întregului

act normativ, astfel încât Curtea a constatat neconstituționalitatea legii supuse controlului, în ansamblul său.

Față de considerentele cuprinse în decizia menționată, membrii celor două comisii au hotărât să adopte raportul comun de respingere a legii trimise la promulgare.

În ceea ce privește efectele unei decizii prin care Curtea, în cadrul controlului anterior promulgării, constată neconstituționalitatea legii examinate, în integralitatea sa, iar nu doar a unor dispoziții din cuprinsul acesteia, în temeiul art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală și având în vedere jurisprudența Curții în materie, Parlamentului îi revine obligația de a constata încetarea de drept a procesului legislativ cu privire la aceasta.

În conformitate cu prevederile alin.(4) al art.147 din Constituție, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României.

La dezbateri, au participat, în conformitate cu prevederile art.63 din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare, domnul dr. Csutak Nagy Laszlo – vicepreședinte al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (ANSVSA) și domnul conf. univ. dr. Andronie Viorel, președintele Colegiului Medicilor Veterinari din România.

În consecință, **Comisia pentru constituționalitate și Comisia pentru agricultură, industrie alimentară și dezvoltare rurală supun spre dezbateri și adoptare, plenului Senatului, raportul comun de respingere a legii trimise la promulgare.**

În raport cu obiectul de reglementare, legea face parte din categoria **legilor ordinare** și urmează a fi supusă votului plenului Senatului, potrivit art.76 alin.(2) din Constituția României, republicată.

Potrivit art.75 alin.(1) din Constituție și art.92 alin.(7) pct.1 din Regulamentul Senatului, cu modificările și completările ulterioare, legea urmează a fi dezbătută de **Senat** în calitate de **primă Cameră sesizată**.

Președinte,

Președinte,

Senator Ion-Cristinel RUJAN

Senator George SCARLAT

Secretar,

Secretar,

Senator Cristian-Augustin NICULESCU-ȚĂGĂRLAȘ

Senator Sebastian CERNIC